

Havfruens Kvæd

Svartsot

På salten sø sejler skuden,
bag den slæbes tunge garn,
vandet spejler solens lys,
og sømænd priser havets ran.

Fra havet høres en røst,
som hundrede møers tårer,
en sorrigfuld sang, der lokker,
et sørgekvad om hjertesår.

"Når stormen raser ude på søen,"
synger havets frue,
"og vandet syder rundt om klippen,"
synger havets frue,
"jeg drager mænd til havsens
bund og bringer til min stue,
så sorgen knuser kæresters hjerter,"
synger havets frue.

De raske mænd følger målet,
for den skønne mø at se,
flam' rødt haar og fiskehale,
den barmfagre havets frue.

Udi bølger leger hun,
hendes barm så hvid som bølgekam,
med lystent blik og kvindens list,
hun lokker dem til store skam.

"Når stormen raser ude på søen,"
synger havets frue,
"og vandet syder rundt om klippen,"
synger havets frue,
"jeg drager mænd til havsens
bund og bringer til min stue,
så sorgen knuser kæresters hjerter,"
synger havets frue.

Alt medens de margygen følger,
mindskes kløgten og omsorgen,
skuden flyr vante vande,
bagom bølger.

Salten sø så langt synet rækker,
omskabes til oprørt hav,
splintret træ i bølgens brusen,
brædder brækker.

"Når stormen raser ude på søen,"
synger havets frue,
"og vandet syder rundt om klippen,"
synger havets frue,
"jeg drager mænd til havsens
bund og bringer til min stue,
så sorgen knuser kæresters hjerter,"
synger havets frue.

Tištěno z www.txp.cz

Sponzor: www.srovnac.cz - šetříme na pojištění!